

Justitiedepartementet
103 33 Stockholm

Yttrande över Hur står det till med den personliga integriteten? (SOU 2016:41)

(Ju2016/04398/L6)

Förslaget

Förvaltningsrätten i Malmö har, utifrån de aspekter som domstolen har att beakta, inte något att anföra beträffande förslaget.

Synpunkter

Domstolen vill lämna följande synpunkter avseende kartläggningen av riskerna för den personliga integriteten genom domstolarnas behandling av uppgifter inom sin verksamhet. Domstolen vill samtidigt framföra att det inte är helt lätt att yttra sig över bedömningar som inte grundas på avvägningar mellan de olika intressen som gör sig gällande.

Verksamhetsregister (avsnitt 3.7.11 och 17.2)

Domstolen instämmer inte i kommitténs bedömning att fler uppgifter än nödvändigt behandlas i registren och att dessa behandlas på ett felaktigt sätt.

Systemgallring i Vera sker automatiskt enligt 5 § förordningen (2001:640) om registerföring m.m. vid förvaltningsrätt med hjälp av automatiserad behandling. Gallringen sker senast fem år efter avgörandeåret med undantag för i t.ex. skattemål, där den sker senast nio år efter avgörandeåret. Även om det fanns en möjlighet att manuellt gallra uppgifter tidigare i vissa måltyper skulle en sådan manuell gallring innebära en orimlig belastning för domstolen av ekonomiska och arbetsmässiga skäl. I och med att domstolsdatalagen (2015:728) och domstolsdataförordningen (2015:729) trädde i kraft den 1 januari 2016 upphörde nämnda registerföringsförordning att gälla; bestämmelserna om gallring fortsätter dock att gälla som längst t.o.m. den 30 juni 2017.

Domstolen anser inte heller att enskilda misstag begångna av enskilda befattningshavare i strid med gällande rutiner kan anses innebära att det föreligger en viss risk inom verksamheten.

Informationsutbyte mellan domstolar och andra myndigheter (avsnitt 3.7.11 och 17.4)

Domstolen instämmer inte i kommitténs bedömning att det elektroniska flödet medför att myndigheternas ansvar för uppgifter riskerar att bli otydligare och att bedömningarna av om uppgifterna får behandlas kan bli svårare.

Liksom kommittén konstaterat krävs att en sekretessbrytande bestämmelse är tillämplig för att en myndighet ska få lämna ut annars sekretessbelagda uppgifter till en annan myndighet. Lagstiftaren har alltså bestämt under vilka omständigheter ett informationsutbyte får ske. För det fall en uppgift begärs ut när den väl behandlas av domstolen ska en sekretessprövning ske i vanlig ordning.

Domstolen anser således att det elektroniska informationsutbytet inte innebär något ytterligare riskmoment.

Utlämnande av uppgifter på medium för automatiserad behandling (avsnitt 3.7.11 och 17.5)

Domstolen instämmer inledningsvis i att ett omfattande utlämnande av uppgifter kan innebära en påtaglig risk för den personliga integriteten, genom att enskilda aktörer – såväl privata som kommersiella – ges möjlighet att sammanställa uppgifter till egna register. Frågan omfattas av den konfliktformulering som utgör grunden för Mediegrundlagskommitténs uppdrag, och domstolen yttrar sig därför inte närmare i detta sammanhang.

Enligt domstolens mening innebär emellertid inte den omständigheten, att uppgifterna lämnas ut i elektronisk form, någon ytterligare risk för den personliga integriteten. Även om ett utlämnande sker på traditionellt sätt finns en risk t.ex. för att papperskopior skannas in och därefter redigeras digitalt i missbrukssyfte.

Skydda integriteten med sekretess (avsnitt 3.7.11 och 17.6)

Domstolen vill i denna del framföra att rätten har en skyldighet att redovisa skälen för sina avgöranden. Därmed inte sagt att rätten ska ta med känsliga uppgifter i skälen för det fall dessa inte behövs för att motivera utgången i målet.

Remissyttrandet har beslutats av lagmannen Lars Sjöström efter föredragning av förvaltningsrättsfiskalen Jack Holmberg Forsyth. Vid den slutliga handläggningen har även chefsrådmannen Ulrika Geijer och service- och säkerhetschefen Linda Granelli deltagit.

Lars Sjöström

Jack Holmberg Forsyth